

ROBERT WILSON

Jediný autentický způsob, jak zažít divadlo, je podmíněn fyzickou přítomností diváka na představení. Pokud je tato premisa pravdivá, nabízí se otázka, jaké dědictví zanechá divadelní režisér budoucím generacím? Video, film a fotografie slouží jako nástroje dokumentace scénických umění, nikdy ale nedosáhnou trojrozměrného zážitku originálu. Americký experimentální divadelník a výtvarník Robert Wilson (1941), jehož záměrem je přiblížit se původnímu divadelnímu zážitku, proto propojuje různá média, aniž by se fixoval na jednu metodu nebo techniku. Jeho tvorba přesahuje hranice jednoho uměleckého média, a tak série videoportrétů, kterou 12. prosince odhalí Slovenská národní galerie, obsahuje prvky opery, architektury, kresby, designu a taneční choreografie. Autor při ní tvůrčím způsobem pracuje se světlem, líčením, kostýmy, gesty, textem i hlasem protagonistů. Tato dokonalá syntéza přesně vystihuje podstatu Wilsonovy tvorby, kdy navíc klasické plátno nahrazuje HD obrazovkou a vytváří tak kompromis mezi časově náročnou kinematografií a zmrazeným okamžikem fotografie. Videoportréty, které zachycují osobnosti, jako jsou Brad Pitt, Winona Ryderová, Juliette Binoche, či Dita Von Teese, budou návštěvníkům SNG přístupné do 23. března 2014.

1— Landscape, 2012
videosoča,
250 × 400 × 100 cm

1— Landscape, 2012
videosoča,
250 × 400 × 100 cm

2— Meadow, 2011
videosoča,
170 × 95 × 40 cm

KURT STALLAERT

Belgický fotograf a režisér Kurt Stallaert (1969) se fenoménem času začal zabývat v období, kdy v rodném kraji získal zakázku na vytvoření díla pro veřejné prostranství. „V tu dobu měl v Bruselu výstavu Robert Wilson a já jsem si uvědomil, že můžu světu nabídnout víc než jen pouhou statickou fotografii. Moje díla ze série

motion stills jsou specifická tím, že koncepčně nemají začátek ani konec, ale každý jednotlivý moment je dokonale technicky i kompozičně zpracovaný a funguje i jako statická fotografie, která se neustále vyvíjí. Představuju tak svět, který lidské oko nedokáže zachytit. Díla nemají děj a některá trvají tak dlouho, že je nepravděpodobné, aby je divák shlédl v celé délce,“ přibližuje dnes autor podstatu svých pohyblivých obrázků. Jeho poslední dílo trvá jedenáct hodin a světovou

premiéru mělo na konci listopadu v Galerii Města Bratislavy, která ve spolupráci s agenturou Pavleye Art and Culture uvádí Stallaertovu monografii nazvanou „BECAUSE WINTER LASTS LONGER THAN SUMMER“. Umělcovu slovenskou premiéru bude paralelně provázet výstava videoportrétů Roberta Wilsona ve Slovenské národní galerii, čím vznikne zajímavý dialog mezi oběma instalacemi a, jak říká sám Stallaert, „kruh se uzavře“.

Připravil Milosh Harajda